

شماره ۷۶-۱۱۲/ت ۳۸۱۵۷۲ک

۱۳۸۶/۹/۲۱

اصلاح تبصره ماده (۱) آیین نامه اجرایی بند «ص» تبصره (۲) قانون بودجه سال ۱۳۸۶ کل کشور

بانک توسعه صادرات ایران - بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران

وزرای عضو کمیسیون اقتصاد در جلسه مورخ ۱۳۸۶/۸/۷ بنا به پیشنهاد شماره ۲۰۴۱/هـ مورخ ۱۳۸۶/۵/۲۱ بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران و به استناد اصل یکصد و سی و هشتم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران و با رعایت تصویب نامه شماره ۱۹۴۱۴/ت ۳۷۲۵۸-هـ مورخ ۱۳۸۶/۲/۱۱ تصویب نمودند:

تبصره ماده (۱) آیین نامه اجرایی بند «ص» تبصره (۲) قانون بودجه سال ۱۳۸۶ کل کشور موضوع تصویب نامه شماره ۶۴۴۳/ت ۳۷۲۶۴-ک مورخ ۱۳۸۶/۴/۲۶ به شرح زیر اصلاح می شود:

تبصره - بانک توسعه صادرات ایران مکلف است فهرست اشخاصی را که بدهی ارز تنخواه صادراتی خود را در مهلت تعیین شده تسویه نمایند، به بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران اعلام نماید تا با توجه به میزان بدهی اشخاص یاد شده تمام یا بخشی از محدودیت های زیر با استفاده از اختیارات قانونی بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران از جمله لایحه قانونی ممنوعیت خروج بدهکاران بانکها - مصوب ۱۳۵۹/۲/۲۰ شورای انقلاب - در مورد بدهکاران یاد شده از طریق شبکه بانکی اعمال گردد؛

الف - عدم ارائه هرگونه تسهیلات ارزی و ریالی جدید توسط بانکهای دولتی و خصوصی.

ب - عدم صدور گواهی خوش حسابی برای مراجع ذیربط.

ج - برقراری ممنوعیت خروج از کشور.

این تصویب نامه در تاریخ ۱۳۸۶/۹/۱۹ به تأیید مقام محترم ریاست جمهوری رسیده است.

معاون اول رئیس جمهور - پرویز داودی

شماره ۳۸۱۹۴/۱۵۴۴۷۳ک

۱۳۸۶/۹/۲۴

اصلاح تصویب نامه موضوع تشکیل کارگروهی با مسئولیت وزیر امور اقتصادی و دارایی و با عضویت وزیران بازرگانی و صنایع به منظور حمایت از صادر کنندگان و رفع مشکل آنان

وزارت بازرگانی - وزارت صنایع و معادن - وزارت امور اقتصادی و دارایی - وزارت جهاد کشاورزی

وزارت امور خارجه - بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران

معاونت برنامه ریزی و نظارت راهبردی رئیس جمهور

نظر به اینکه در بند (۱) تصویب نامه شماره ۱۲۹۳۹۸/ت ۳۸۱۹۴-هـ مورخ ۱۳۸۶/۸/۱۳ که براساس طرح پیشنهادی تنظیم و ابلاغ شده است، عبارت های « وزیر بازرگانی » و « وزیران امور اقتصادی و دارایی » به اشتباه به ترتیب عبارت های « وزیر امور اقتصادی و دارایی » و « وزیران بازرگانی » تحریر شده است، لذا مراتب جهت اصلاح اعلام می شود.

دبیر هیأت دولت - معجد دوستعلی

شماره هـ/۷۳۷/۸۴/۷۶۲

۱۳۸۶/۹/۱۰

تاریخ: ۱۳۸۶/۵/۲۳ شماره دادنامه: ۳۷۱-۳۷۲ کلاسه پرونده: ۷۶۲-۷۳۷/۸۴ مرجع رسیدگی: هیأت عمومی دیوان عدالت اداری.

شکایت: ۱- آقای محمود شفاف ۲- شرکت مجتمع کشتی سازی و صنایع فراساحل ایران.

موضوع شکایت و خواسته: ابطال بخشنامه شماره ۶ مورخ ۱۳۸۱/۲/۷ کارهای سخت و زیان آور سازمان تامین اجتماعی.

مقدمه: شکات به شرح دادخواستهای تقدیمی اعلام داشته اند، در ماده واحده قانون اصلاح تبصره ۲ الحاقی به ماده ۷۶ قانون تامین اجتماعی در خصوص بازنشستگی مشاغل سخت و زیان آور، ابتدا در بند (الف) قانونگذار به تعریف کارهای سخت و زیان آور، پرداخته و در بند (پ) تصریح شده است که افرادی که حداقل ۲۰ سال متوالی و ۲۵ سال متناوب در کارهای سخت و زیان آور اشتغال داشته می توانند تقاضای مستمری بازنشستگی کنند در فراز ۶ و ۴ بند (ب) ماده واحده مذکور تصریح شده است که برای مشمولان تبصره اصلاحی از تاریخ تصویب این قانون، ۴٪ به نرخ حق بیمه در قانون تامین اجتماعی افزوده خواهد شد که در صورت تقاضای مشمولان قانون به طور یکجا یا بطور اقساطی به وسیله کارفرمایان پرداخت خواهد شد. همانطور که در متن نام قانون به آن تصریح شده است، تصویب ماده واحده فوق الاشعار در خصوص بازنشستگی در مشاغل سخت و زیان آور می باشد و در متن ماده واحده نیز در بند (ب) تحت عنوان حمایتها، اعلام شده است که مشمولان مشاغل سخت و زیان آور پس از احراز شرایطی می توانند تقاضای مستمری بازنشستگی

کنند، نظر قانونگذار این بوده که در قبال حمایت های قانونی از شاغلین مشمول بازنشستگی مورد نظر علاوه بر حق بیمه متداول، کارفرمایان ۴٪ حق بیمه افزون به نرخ حق بیمه در قانون تامین اجتماعی پرداخت نمایند. سازمان تامین اجتماعی در بخشنامه شماره ۶ مورخ ۱۳۸۱/۲/۷ بر خلاف قانون و خارج از حدود اختیارات قانونی، ۴٪ حق بیمه اضافی مشمولان بازنشستگی و مستمری برقراری در کارهای سخت و زیان آور را که قانونگذار پرداخت آنرا توسط کارفرمایان، فقط شامل بازنشستگان مشاغل سخت و زیان آور تجویز نموده، به شاغل در مشاغل سخت و زیان آور که مشغول کار بوده و حائز شرایط بازنشستگی و حمایت قانونی نمی باشند، تسری داده و کارفرمایان را مکلف نموده است که علاوه بر ۴٪ حق بیمه اضافی برای مشمول بازنشستگی، برای شاغل در مشاغل مورد نظر بدون آنکه شرایط بازنشستگی آنان احراز و مشمول دریافت مستمری بازنشستگی گردند، ۴٪ حق بیمه افزون بر حق بیمه متداول به سازمان تامین اجتماعی پرداخت نمایند، در حالی که قانونگذار پرداخت ۴٪ حق بیمه اضافی را فقط و منحصرأ در صورت بازنشستگی در مشاغل سخت و زیان آور تجویز نموده است، با توجه به مراتب تقاضای رسیدگی و ابطال بخشنامه مذکور را دارد. مدیرکل دفتر امور حقوقی و دعاوی سازمان تامین اجتماعی در پاسخ به شکایت مذکور طی نامه شماره ۷۱۰۰/۳۵۷۳۹ مورخ ۱۳۸۵/۹/۱۳ و ۷۱۰۰/۲۷۶۱۳ مورخ ۱۳۸۵/۷/۱۲ اعلام داشته اند، طبق نص صریح قانون اصلاح تبصره ۲ الحاقی ماده ۷۶ قانون اصلاح مواد ۷۲ و ۷۷ و تبصره ماده ۷۶ قانون تامین اجتماعی مصوب ۱۳۵۴ و الحاقی دو تبصره به ماده ۷۶ مصوب ۱۳۷۱ تعلق ۴٪ حق بیمه اضافه مربوط به کارهای سخت و زیان آور در خصوص دو دسته از بیمه شدگان قابل تحقق و وصول است، الف - بیمه شدگانی که دارای سابقه پرداخت حق بیمه در کارهای سخت و زیان آور به تاریخ، قبل از تصویب قانون مزبور می باشند و در زمان تصویب این قانون با استفاده از مزایای این قانون، یعنی احتساب هر سال سابقه در اینگونه مشاغل به عنوان ۱/۵ سال سابقه، واجد شرایط بازنشستگی هستند، در این صورت کارفرما مکلف است ۴٪ میزان مستمری برقراری نسبت به سنوات قبل از تصویب قانون را یکجا به سازمان تامین اجتماعی پرداخت نماید (موضوع بند ۶ جزء ب قانون یاد شده). ب - اما علاوه بر این فرض که ویژه واجدان شرایط بازنشستگی است، فرض اصلی قانون مزبور ناظر به کسانی است که در زمان تصویب این قانون به کار در مشاغل سخت و زیان آور اشتغال دارند، در این فرض که بند ۴ جزء (ب) قانون مذکور بدان پرداخته است، از تاریخ تصویب این قانون، جهت مشمولان این تبصره (یعنی شاغلان در کارهای سخت و زیان آور) ۴٪ به نرخ حق بیمه مقرر در قانون تامین اجتماعی افزوده خواهد شد که در صورت تقاضای مشمولان قانون، به طور یکجا یا اقساطی توسط کارفرمایان پرداخت خواهد شد که البته برخلاف فرض قبلی، در این موارد کارفرما مخیر است که حق بیمه را به طور اقساطی یا یکجا بپردازد. بدیهی است که اگر حکم قانونگذار صرفاً ناظر بر افراد واجد شرایط بازنشستگی در کارهای سخت و زیان آور بود باید به بند ۶ جزء (ب) قانون اکتفا می کرد و انشاء و تصویب بند ۴ جزء (ب) همان قانون امری لغو و بیپایه می بود. در حالی که اسناد لغو به مقنن خلاف و غیرممکن است و تردیدی باقی نمی ماند که موضوع بند ۴، متفاوت از بند ۶ و ناظر است بر « شاغلان » در کارهای سخت و زیان آور که هنوز دارای شرایط بازنشستگی نیستند و به کار اشتغال دارند. هیأت عمومی دیوان عدالت اداری در تاریخ فوق با حضور رؤسا و مستشاران و دادرسان علی البدل شعب دیوان تشکیل و پس از بحث و بررسی و انجام مشاوره با اکثریت آراء به شرح آتی مبادرت به صدور رأی می نماید.

رأی هیأت عمومی

طبق شق یک بند (ب) ماده واحده قانون اصلاح تبصره ۲ الحاقی به ماده ۷۶ قانون اصلاح مواد ۷۲ و ۷۷ و تبصره ماده ۷۶ قانون تامین اجتماعی مصوب ۱۳۵۴ و الحاقی دو تبصره به ماده ۷۶ مصوب ۱۳۷۱ افراد ۱۳۸۰ افرادی که حداقل بیست سال متوالی و بیست و پنج سال متناوب در کارهای سخت و زیان آور (مخل سلامت) اشتغال داشته باشند و در هر مورد حق بیمه مدت مزبور را به سازمان پرداخته باشند، می توانند تقاضای مستمری بازنشستگی نمایند و استفاد از شق ۴ بند مذکور این است که از تاریخ تصویب قانون فوق الذکر جهت مشمولان این تبصره، ۴٪ به نرخ حق بیمه مقرر در قانون تامین اجتماعی افزوده می شود، لیکن پرداخت ۴٪ حق بیمه اضافی توسط کارفرما به طور اقساطی یا یکجا منوط به تقاضای مستمری بازنشستگی مشمولان قانون فوق الذکر است. بنابراین بخشنامه مورد اعتراض در قسمتهایی که متضمن الزام کارفرما به پرداخت ۴٪ حق بیمه اضافه به سازمان تامین اجتماعی قبل از تقاضای مستمری بازنشستگی مشمولان قانون مذکور است، خلاف هدف و حکم مقنن تشخیص داده می شود و بخشهای مزبور مستنداً به اصل ۱۷۰ قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران و بند یک ماده ۱۹ و ماده ۴۲ قانون دیوان عدالت اداری متن بخشنامه حذف و ابطال می شود.

هیأت عمومی دیوان عدالت اداری

معاون قضایی دیوان عدالت اداری - مقدسی فرد